

ایران کنفرانس

روشهای کشف حقیقت یا انواع استدلال

1- استدلال قیاسی: رسیدن به حقیقت از کل به جزء به شرطی که از قانونی صادر شده باشد که نقص پذیر نباشد و تنها چیزی که نقص پذیر نیست خداوند و حقیقت محض می باشد.

در روش قیاسی فرضیه تولید می شود. کنش پژوهی هم در این گروه است. AR

2- استدلال استقرایی: این استدلال زمانی قابل استفاده است که آن پدیده درست و حقیقت را در اختیار نداشته باشیم و اگر اصل درست را اکنون در اختیار نداریم باید سراغ استدلال نقص برویم. (از جزء به کل). عمل پژوهی در این گروه ها جای دارد OR

در روش استقرایی بسیاری از فرضیه ها آزمون شده اند بعضی ها تأیید و بعضی ها تصویب نشده اند.

استدلال نقص: چون کل جامعه برای ما قابل دسترس نیست آنچه که قابل دسترس است را بدست می آوریم و یافته هایمان را به کل تعمیم می دهیم مثل انتخاب نمونه.

3- استدلال علمی: در این استدلال از هر دو روش قیاسی و استقرایی استفاده می شود. این در قالب روش تحقیق با عنوان رسد می اتمام به پیشنهادات به و شود می آغاز مساله بیان از که شناسیم می OR

- یافته های علمی زمانی ارزشمند هستند که به قانون علمی تبدیل شوند.
- در استدلال علمی محقق به کمک مشاهدات خود فرضیه هایی را صورت بندی می کند به عبارت دیگر چون قاعده کل را ندارد و فقط دست آن به نمونه می رسد، می خواهد از طریق نمونه به یک قاعده کلی و تعمیم پذیر دست یابد.

- لذا در ابتدا از روش قیاسی شروع به مطالعه و مقدمه می کند.
- بعد فرضیه می سازد.
- تمام توقع ما این است که بتوانیم به یک قانون کلی دست یابیم. برای این کار بایستی آنچه در مورد نمونه و مقدمه کلی داریم درست باشد و رابطه بین این دو را می سازیم به این مدل نظری می گوییم. (یک کروکی می باشد)

- هر فلشی که از یک متغیر به متغیر دیگر وصل می کنیم یک فرضیه است.

در یک فرضیه 3 نکته بایستی رعایت شود:

1. رابطه علی معلولی

2. جهت رابطه

3. شدت رابطه